

ved debatten sidste år. Og når jeg siger det, så er det selvfølgelig seriøst ment.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det er jo netop derfor, jeg spørger, for det blev også sagt sidste år, men tiden går, og der sker ikke rigtig noget; altså, man erklærer ligesom, at man er rede til at se på det.

Jeg synes i virkeligheden, det er meget smalt, at man ikke allerede har gjort noget ved det, men jeg tager det selvfølgelig som udtryk for, at regeringen vil se på det på et eller andet tidspunkt.

Så har jeg et andet spørgsmål, der handler om det samme kompleks, for det handler om politiets muligheder for i den anden ende af det her problem at gøre noget ved det. Har ministeren et bud på, hvor mange ressourcer der egentlig er afsat i politiet samlet set, et bud på, hvad politiets styrke er blevet udvidet med til målrettet at arbejde med det her område?

(Kort bemærkning).

Ministeren for ligestilling (Eva Kjer Hansen):

Jeg har ikke på stående fod tal på, hvor mange ressourcer der er afsat til det. Det, jeg kan sige, er, at som led i handlingsplanen er der udpeget én person i hver politikreds til netop at tage sig af det her emne. Det tror jeg betyder en markant styrkelse, det, at der er en, som er koncentreret om indsatsen i politikredsen på det her område.

Det, der underer mig såre med hensyn til SF's politik, er, at det er blevet til et mål i sig selv, hvor længe kvinderne kan blive på et beskyttet opholdssted. Jeg synes, det afgørende er, at vi kan gå ind og hjælpe kvinderne, at vi kan hjælpe dem godt på vej til at fortsætte tilværelsen, eventuelt der, hvor de kommer fra. Derfor er det for mig afgørende, at vi har fokus på en række andre ting, nemlig bl.a. på samarbejdet med NGO'erne i hjemlandet, og på, hvordan vi på god vis kan følge op og hjælpe kvinderne til at komme videre.

Som jeg har sagt, så er jeg åben over for at se på 15-dages-reglen, men det må da afhænge af det behov, der er hos kvinderne. Det vil sige, at vi må se på: Hvad viser erfaringen, hvad siger kvinderne om, hvor længe de har behov for at være på værestedet? Og der synes jeg, at fru Anne Grete Holmsgaard også bliver nødt til at forholde sig til, at i hvert fald halvdelen altså kun har været der i op til 6 dage.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg forstod ikke helt det, ministeren sagde om dem, der kom på krisecentrene. Derfor vil jeg gerne bede ministeren om at gentage det. Jeg er ret opmærksom på, at jeg sikkert ville kunne se det bagefter i talen, men ministeren talte om udenlandske mænd, der havde fået ægtefæller fra udlandet.

Hvad er det for nogle udenlandske mænd, for det er jo ikke sådan, at udenlandske mænd her i landet uden videre kan få ægtefæller til landet.

Kl. 18.10

(Kort bemærkning).

Ministeren for ligestilling (Eva Kjer Hansen):

Jeg tror, forvirringen kommer af, at der i virkeligheden er to grupper. Jeg refererede til undersøgelsen, hvor det er danske mænd, der har giftet sig med udenlandske kvinder. Og der er blevet lavet en ret interessant undersøgelse om, hvordan det går med de ægteskaber.

Som jeg nævnte, er udgangspunktet velment. Det er mænd, der søger efter en livsledsagerske, men hvor det desværre på grund af forskellige problemer som bl.a. kultur og sprog osv. viser sig, at der er en del af dem, der også ender med at øve vold mod kvinden eller sågar sende hende ud i prostitution.

Når vi så ser på de kvinder, der opsøger kvindekrisecentrene, kan vi se, at andelen af kvinder med anden etnisk baggrund er meget høj, det drejer sig nemlig næsten om op imod halvdelen. Og det synes jeg påviser, at der er nogle særlige grupper, vi bliver nødt til at have fokus på i forbindelse med at sætte ind på at få stoppet den vold, de bliver udsat for.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det er jeg sådan set helt enig med ministeren i.

Jeg er helt med på, at der er et særligt problem for udenlandske kvinder, altså kvinder, der kommer hertil og bliver gift med danske mænd eller måske med mænd med anden etnisk baggrund – det er det, jeg ikke er klar over, det var det, jeg ikke forstod, men det er muligt, at jeg enten har hørt forkert, eller også at ministeren har sagt noget forkert.

Jeg er udmærket klar over, at der er en voldsomt stor andel udenlandske kvinder på krisecentrene. Jeg forstod bare ikke, hvad det var for nogle ægteskaber, ministeren talte om. Men måske kunne ministeren lige se i sit manuskript,